

[Hendriksen.]

der var i Vejen her i Rigsdagen — vel ogsaa andre Steder — var, at vi var forskelligt indstillede politisk og økonomisk. Jeg ved nu ikke, hvad det økonomiske har med dette Spørgsmaal at gøre, men naturligvis har vi forskellige Synspunkter i dette Spørgsmaal som i alle andre, det er rigtigt. Naar saa det ærede Medlem vilde gøre sig til Talsmand for Fornuften og sagde, at hvis Fornuften — saaledes som han altsaa opfatter dette Begreb — raadede, vilde alle Mennesker i dette Land følge ham og hans Parti paa det her omhandlede Omraade, vil jeg dog gerne have Lov til at sige, at jeg er glad for, at der er saa mange „ufornuftige“ Mennesker i dette Land — ufornuftige efter det ærede Medlems Opfattelse. Det ærede Medlem sagde, at Sandheden marcherer, og det samme sagde det ærede Medlem ved første Behandling. Det ærede Medlem og jeg er ikke enige om, hvad der er Sandheden, men jeg kan godt slutte mig til selve Udtalelsen; ogsaa jeg haaber, at Sandheden marcherer, og at det maa gaa op for Folk, at Afrustningsplaner af den Karakter, her er Tale om, gaar ud paa at blotstille Landet, saaledes som alt ligger, og at det derfor vil være fuldkommen urigtigt at gaa den Vej.

Vi kan ikke værne vort Land, hævdede det ærede Medlem. Jeg ved ikke, hvor det ærede Medlem ved det fra. Det Lovforslag, der er til Debat her, gaar netop ud paa, at vi skal varetage Danmarks Neutralitetsopgaver, men hvorledes kan vi varetage disse Opgaver uden derved, at vi værner vort Land? Det fatter jeg ikke. Hvis det ærede Medlem mener, at vi overhovedet ikke formaar at værne vort Land og altsaa heller ikke kan varetage vore Neutralitetsopgaver, saa var den rigtige Vej at fremsætte et fuldkomment Afrustningsforslag, fuldstændig at slette alt, hvad der hedder Hær og Marine, men ikke at gaa den Vej, der her er Tale om. Naar man alligevel ikke kan bruge Værnet, vil det være urimeligt at opretholde det. Jeg forstaar ikke det ærede Medlems Syn paa dette Spørgsmaal.

Det ærede Medlem sagde endvidere, at Militæret var kun Vogter og Forsvarer for Kapitalen. Er det virkelig det ærede Medlem, Fornuftens Vogter i dette høje Ting, som kan fremsætte en saadan Udtalelse? Jeg forstaar den ikke. Jeg ved ikke af, at Militærets Opgave er den at vogte og forsvare Kapitalen. Nej, Militærets Opgave er den at værne Land og Folk, baade dem, der har Kapital, og dem, der ikke har nogen Kapital. Dernæst citerede det ærede Medlem forskellige Udtalelser af Premiermini-

ster Mac Donald, som det ærede Medlem ved flere andre Lejligheder har citeret. Det ærede Medlem citerede en Udtalelse, som Englands Premierminister havde fremsat for 1 Maaned siden, men det ærede Medlem maa ogsaa være vidende om, at det, som Mr. Mac Donald har gjort sig til Talsmand for — jeg erkender fuldt ud, at Mr. Mac Donald gør sit yderste for at gennemføre en Afrustningsplan eller i hvert Fald en Nedrustningsplan —, var til Debat i det engelske Parlament for ikke mere end 8 Dage siden. I det engelske Underhus beskæftigede man sig med dette Spørgsmaal, og det var ikke lutter Ros, Mr. Mac Donald fik fra anden engelsk Side. Winston Churchill, den tidligere engelske Forsvarsminister, sagde bl. a., at Premierministeren ikke havde haft Heldet med sig i sine udenrigspolitiske Anstængelser, og han sagde yderligere: Himlen være lovet for den franske Hær! Jeg ser ikke i disse Udtalelser fra fremragende engelsk Side nogen Opmuntring for Afrustningsplanerne, og jeg ser navnlig ikke, at man fra engelsk Side tilsiger disse Afrustningsplaner sin Velsignelse eller Tilslutning.

Vi beklager, at den nugældende Forsvarsordning er utilfredsstillende, og navnlig beklager vi dybt, at vor Flaade forringes fra Dag til Dag. Mit Parti har ikke Magt til at ændre dette, lige saa lidt som vi havde Magt til at hindre Gennemførelsen af den nugældende Ordning, men vi vil i Aar ligesom i Fjor med den Styrke, vi raader over, modsætte os alle Tendenser eller Forslag, der tager Sigte paa for Tiden at gøre vort Lands Forsvarsmuligheder endnu ringere, end de er. Dette er Grunden til, at mit Partis Medlemmer stemmer imod de foreliggende Lovforslag.

Under Sagens første Behandling rettede jeg en Forespørgsel til den højtærede Forsvarsminister angaaende Muligheden af at etablere et passivt Forsvar for den civile Befolkning mod Gasangreb. Den højtærede Minister lovede at undersøge og overveje Spørgsmaalet. Maa jeg tillade mig at spørge, om den højtærede Forsvarsminister nu har haft Lejlighed til at undersøge Sagen? Den er af stor Betydning, og man har i mange andre Lande sin Opmærksomhed henvendt herpaa.

Veistrup: Som det fremgaar af de forskellige Ordføreres Udtalelser, er den partipolitiske Stilling derfor den foreliggende Sag ikke ændret, siden vi sidst havde disse Lovforslag til Behandling. Jeg tror derfor ikke, der er nogen Anledning til at